

ESOTERISK HOROSKOPTYDNING

Astrologer over hele verden står over for store udfordringer i vor tid. I sidste nummer tog vi fat på vrimlen af småplaneter (SSSB'ere). Med dette nummer tager vi fat på fødslen af en helt ny astrologi. Tilsyneladende.

I virkeligheden har der altid eksisteret en esoterisk eller 'indre' astrologi, som ikke har været

alment tilgængelig. Den har været baseret på kabbalistisk, alkymistisk eller anden tradition. I dag er et afgørende værk i denne forbindelse blevet *Esoteric Astrology* af Alice A. Bailey, senere udgivet på dansk som *Esoterisk astrologi* i 1983. Bogen er internationalt en af de mest sælgende i hele hendes store forfatterskab.

Den danner afsæt for den overvejende del af vores behandling af emnet i dette nummer. Herunder en ny teknik til klassifikation af planeterne stilling i et horoskop. Ligeledes ligger den bag udviklingen af et særligt beregningsprogram til esoteriske horoskoper og tankerne omkring dannelsen af en heliocentrisk astrologi, dvs. med Solen i centrum. -red

Indhold

- 2 Stråle-klassifikation
- 8 Et esoterisk pc-program
- 10 Heliocentrisk astrologi
- 12 Regulus og tidsaldrene

Stråle- klassifikation

En helt ny måde at betragte astrologien på er blevet introduceret af den esoteriske astrologi. Denne måde handler om de såkaldte 'stråler', der kræver en smule indføring, før de kan bruges i praksis, dvs. i tydning af horoskoper.

Ganske som vi kan se om bag planeternes placeringer ved at betragte elementer og dynamikker, ganske på samme måde kan vi gøre det ved at betragte strålerne. Rent teknisk er der ingen forskel, og tilvænningen til den nye måde vil derfor ikke være uoverstigelig.

Ganske som elementerne viser sig som treklange blandt tegnene, på helt samme måde viser strålerne sig som treklange. De ligger blot anderledes, men ellers er teknikken den samme.

Praktisk brug

Når vi som astrologer begynder på analysen af et horoskops potentiale, er vi fuldstændig trygge ved at se f.eks. Vædder-Løve-Skytte treklangen som ildtegn. Måske vil vi have vanskeligheder med at forklare helt i dybden, hvad ildtegn egentlig er, men til praktisk brug er der ingen problemer.

Om få år vil vi være lige så trygge ved at anvende eksempelvis Vædder-Løve-Stenbuk som førstestråle-tegnene. Ikke at vi nødvendigvis vil kunne redegøre dybtgående for strålerne, men til praktisk brug vil der næppe være store problemer.

Denne måde at forholde sig til tingene på kaldes ofte for 'pragmatisk', dvs. at vi fokuserer på praktiske løsninger, der kan anvendes på en realistisk måde, frem for at fordybe os i teoretiske overvejelser eller ideologier og 'skoler'.

Derfor vil denne artikel ikke indeholde en længere redegørelse for, hvad strålerne egentlig

er, men alene samle sig om anvendelsen. Nøjagtig som vi forholder os til elektricitet, magnetisme, radiobølger, ild og andre fænomener, vi bruger med stor selvfølgelighed i hverdagen.

Stråle-triangler

Den esoteriske astrologi introducerer begrebet 'triangler' for alle samspil af tre faktorer i tydningen. Samspillet mellem ildtegnene Vædder-Løve-Skytte ville blive kaldt for en triangel, og mere specifikt for en 'ildtegnstriangel' eller bare ildtriangel. Det nye og uvante er altså i første omgang alene, at vi nu har et mere generelt begreb, der også kan omfatte den treklang af tegn, vi kender som ildtegn. Det er det hele.

Denne nye sprogbrug vil altså 'oversætte' vores almindelige ord som ildtegn til 'ildtriangler' og jordtegn til jordtriangler. Dét, at der er tale om en tre faktorer i samspil, bliver på denne måde understreget. Vandtegn bliver til en vandtriangel og lufttegn til en lufttriangel.

På fuldstændig samme måde bliver strålernes treklange af tegn til triangler. Førstestråle-triangel, andenstråle-triangel og hele vejen hen til syvendestråle-triangel, for der er syv stråler i alt. Strålerne er universelle principper, som kan ses i en mængde sammenhænge, ganske som elementerne kan det. Strålerne er med andre ord ganske abstrakte og kunne siges at høre til metasymbolerne.

Metasymboler

For 10-15 år siden blev udtrykket metasymboler introduceret i den astrologiske tænkning herhjemme. Begrebet er en fælles betegnelse for de bagvedliggende symboler som elementer, dynamikker, halvbuer og kvadranter. Ordet 'meta' betyder netop 'bagvedliggende' eller 'udenfor

KLASSIFIKATION – STRÅLER

Tegn	Stråle	Planeter
♈ ♉ ♊	1	
♈ ♉ ♊	2	
♈ ♉ ♊	3	
♈ ♉ ♊	4	
♈ ♉ ♊	5	
♈ ♉ ♊	6	
♈ ♉ ♊	7	

Astrologisk Akademi

liggende'. En brug af ordet, der går tilbage til oldtidens filosof, *Aristoteles*, hvis store værk 'Fysika' blev efterfulgt af et andet værk, kaldet 'Metafysika', omhandlende, hvad der ligger bag alt det, som fysikken beskæftiger sig med.

Astrologiens metasymboler omhandler alt det, der ligger bag vores almindelige grundsymboler som tegn, planeter, aspekter og huse. Og nu ser det ud til, at vi må føje endnu en gruppe metasymboler til listen, når vi vil kigge om bag grundsymbolerne.

Som de, der anvender metasymboler vil vide, så ligner de tilsyneladende en udvidelse og komplikation af tydingen. Reelt forholder det sig nu imidlertid modsat. Metasymbolerne er en forenkling og præcisering af hele vores metodik, når vi tyder horoskoper. De åbner op for et yderligere abstraktionsniveau, som til gengæld giver os adgang til at kunne aflæse centrale livstemaer i et menneskes liv.

De syv stråler har ganske samme karakter, idet de giver os adgang til at kunne se visse betydende mønstre i et menneskes liv. Disse mønstre kunne i mangel af et bedre måske kaldes 'sjæls-mønstre' for at antyde, at de ikke ligner elemen-

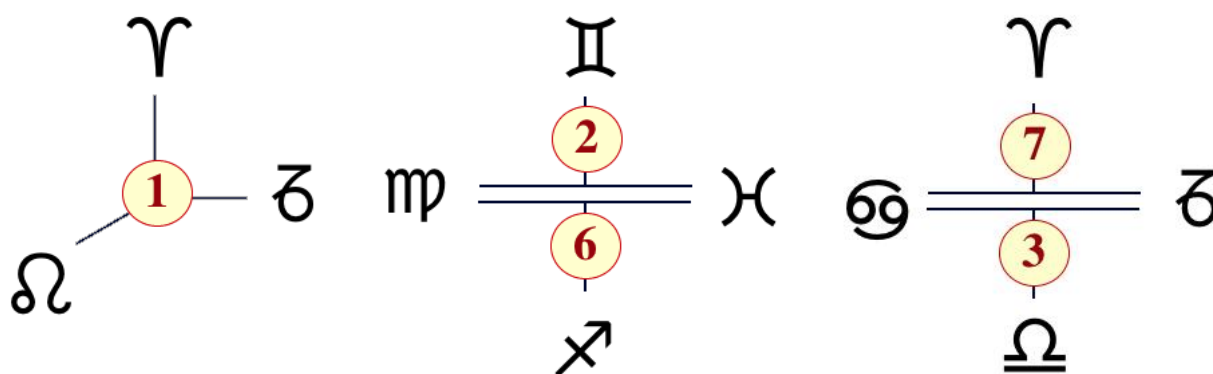
ternes tyding overhovedet. Strålemønstrene giver anledning til at se de bagvedliggende mønstre, der påvirker vores liv fra dybt plan. Vi taler her om psykologiske 'naturlove', der virker, hvad enten man er bevidst om dem eller ej.

Særligt Sensitive

Navnlig synes denne påvirkning at være følelig for den gruppe mennesker, der de senere år har fået betegnelsen HSP (Høj-Sensitive Personer) eller i daglig tale de særligt sensitive mennesker. Astrologisk har vi indtil nu savnet et redskab til at kunne tackle disse menneskers problemer og ressourcer i dybden. Strålerne ser ud til at være det redskab, vi har savnet her.

Kort fortalt synes de særligt sensitive at være åbne for en kraftigere sjælsimpuls end de fleste andre mennesker. Ikke at andre skulle være afskåret herfra, slet ikke, de er måske blot ikke så tæt på den endnu.

At blive bevidst om disse mønstre og 'kræfter', der påvirker ens liv, vil kunne bidrage til at afmystificere de sensitives virkelighed samt ikke mindst måske give dem et nyttigt overblik over (og dermed bevidsthed om), hvad der påvirker

deres liv. Enhver påvirkning, der er ubevidst vil have tendens til at styre ens liv, da det er bevidstheden, der giver os mulighed for at vælge, hvordan vi vil anvende denne påvirkning.

De tre nøgler

Den første nøgle til anvendelsen af disse nye mønstre i astrologisk praksis er altså: *Bevidsthedsgørelse*. Den handler om, hvad vi i dette liv vil blive eller være bevidste om, for derigennem at kunne bidrage til samfundet og verden i øvrigt. Ved at blive bevidste, får vi mulighed for at træffe valg, som det ellers ville være noget nær umulige for os at foretage.

Den anden nøgle er ordet: *Processer*. Alt, hvad der har med strålerne at gøre (og den esoteriske vinkel på horoskoptydningen) handler om processer. Løbende forandringer over tid med både formål og fokus. Strålemønstrene fortæller astrologen, hvad dette fokus handler om, således at vi intelligent og bevidst kan samarbejde hermed i stedet for at slås med det.

Den tredje nøgle handler om: *Kvaliteter*. Øverst på siderne her ses de syv strålemønstre. De er arrangeret, så man kan se, at de har rod i de tre kors, det kardinale, det bevægelige og det faste kors. Bortset fra første stråle, indeholder disse strålemønstre en akse mellem to tegn. Dog vil det være tydeligt at de syv strålers mønstre ikke følger noget kendt geometrisk princip. Så trods visse geometriske kendetegn, må vi vænne os til, at esoteriske mønstre ikke følger nogen kendt geometri, men er baseret på det indre samspil mellem kvaliteter.

Strålemønstrene

Således udstyret kan vi gå over til at give nogle korte beskrivelser og nøgleord til strålerne. Det

eneste vi mangler er en tydnings teknik. Den er til gengæld uhyre enkel og handler alene om at tælle, hvor mange planeter, der står i hver stråletriangel. Ganske på samme måde som vi ville tælle, hvor mange planeter, der står i hvert element, dvs. i hver element-triangel. Det eneste uvante er måske, at samme tegn kan optræde i flere triangler. Eksempelvis optræder Skyttens tegn ganske ofte. Men sådan er det.

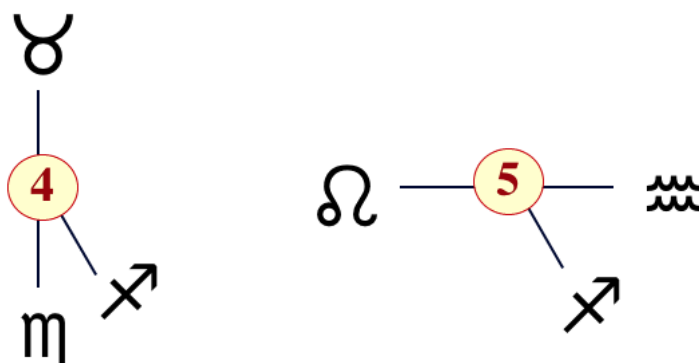
Skemaet hertil blev vist i begyndelsen af denne artikel. Læseren er velkommen til at kopiere og bruge det. Det blev udviklet på Astrologisk Akademis esoteriske skole, der i praksis fungerer som en art eksperimentarium for nye tydningsmåder.

Tegnene i trianglerne bliver nævnt i dyrekredsens retning med det tegn, der kommer først i dyrekredsen, forrest, og der er i alt syv stråler:

FØRSTE STRÅLE udgøres af trianglen Vædder-Løve-Stenbuk. Første stråle handler om vilje, styrke og ledelse. Formålet er at danne fokus for at kunne forvandle en situation. Første stråle handler om lederskab på alle niveauer, incl. at tage lederskab i sit eget liv.

ANDEN STRÅLE udgøres af den ene halvdel af det bevægelige kors: Tvilling-Jomfru-Fisk. Anden stråle handler om kærlighed, visdom og sammenhængskraft. Den evner at forene modsætninger og bygge bro over kløfter. Den giver vidsyn og stor tolerance for forskellighed. Anden stråle handler om pædagogisk og socialt arbejde på alle niveauer.

TREDJE STRÅLE udgøres af den ene halvdel af det kardinale kors: Krebs-Vægt-Stenbuk. Tredje stråle handler om aktiv intelligens, opnået gennem erfaring og anvendt med klogskab. Den handler om at skabe fred gennem at se de reelle

De syv strålers triangel-mønstre er, som det ses, afledt af de tre kors, det kardinale, det bevægelige og det faste kors.

Denne måde at tegne dem på danner en huskeregel, der kan gøre dette nye stof nemmere at erindre sig.

årsager til, at konflikter overhovedet opstår. Uvidenhed og misforståelser er kilden til meget ondt. Tredje stråle handler om bevidstgørelse gennem at bruge sin livserfaring til fælles bedste, dvs. til mest mulig gavn for flest mulige.

FJERDE STRÅLE udgøres lidt atypisk af den ene akse i det faste kors: Tyr-Skorpion plus Skyttens tegn. Fjerde stråle handler om opnåelse af harmoni gennem konflikter, der bliver løst. Man er nødt til at gå ind i konflikterne for at komme ud af dem. Intet løses med fjernbetjening og berøringsangst. Intet kan bare 'klares' og dermed skubbes foran én. Kun ved at involvere sig og gøre sig til en del af et givent problem, kan en meningsfuld løsning findes, hvorefter problemet opløses. Fjerde stråle handler om problemløsning.

FEMTE STRÅLE udgøres af Skytten plus den anden akse i det faste kors: Løve-Skytte-Vandbærer. Femte stråle handler om konkret viden-skab, der giver enkelhed og klarhed gennem at se og anvende de bagved liggende principper og lovmæssigheder. Formålet er at bringe helhed tilbage til det splittede. Femte stråle omtales ofte som magiens stråle, dvs. evnen til at arbejde med energier.

SJETTE STRÅLE udgøres af den anden halvdel af det bevægelige kors: Jomfru-Skytte-Fisk. Sjette stråle handler om hengivenhed, dvs. at give sig selv helt og fuldt uden kompromiser og små fedtede særaftaler eller privilegier. Alle former for socialt engagement og pædagogisk arbejde nyder godt af denne stråle. Sjette stråle handler om nærvær.

SYVENDE STRÅLE udgøres af den anden halvdel af det kardinale kors: Vædder-Krebs-Stenbuk. Syvende stråle handler om den ceremonielle magi, der opstår gennem gentagelser.

Meningsfulde ritualer og andre gentagelser opbygger hver et energifelt, en energiform, der usvigeligt sikkert vil manifestere sig på et tidspunkt. Syvende stråle er kulturens stråle, idet et sæt af meningsfulde vaner både skaber og oprettholder det fælles energifelt, vi kalder en kultur. Syvende stråle er kulturskabende.

Tre slags ubalance

Som sædvanlig ved anvendelsen af metasymbolerne, vil astrologen se efter noget, der er meget af, og noget der er vældig lidt af. Med andre ord, man vil se efter *ubalancer*. Disse ubalancer i metasymbolerne har vist sig at pege på afgørende livstemaer, ofte kaldet 'porte' til tydningen. Der er navnlig tre ubalancer, man vil lægge mærke til:

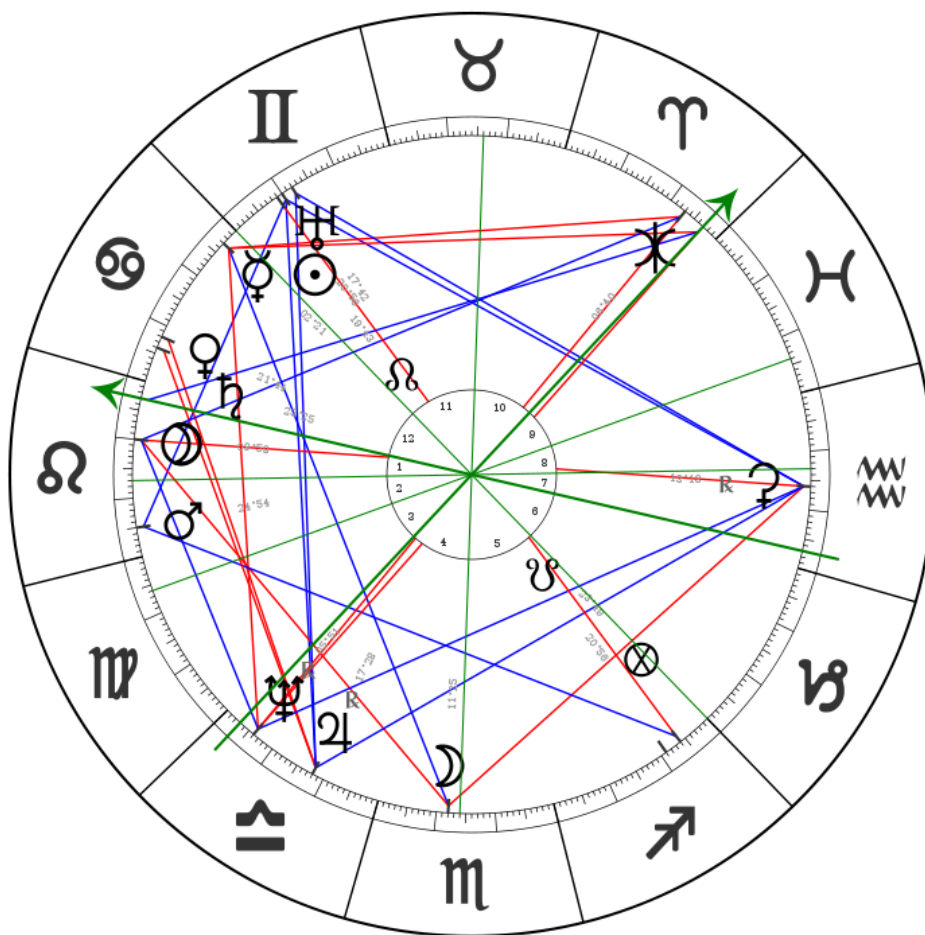
1. dominans
2. fravær
3. kun én

DOMINANS vil sige, at mindst halvdelen af planeterne er repræsenteret her. Dette fortæller om en evne, der er så veludviklet, at man snare end at dyrke den, bør udvise klogt mådehold (en saturnisk dyd) for at bringe balance.

FRAVÆR vil sige, at der ingen planeter er repræsenteret her. Dette fortæller om et arbejdsområde, der må fokuseres på for at bringe balance.

KUN ÉN betyder, at der blot er en enkelt planet repræsenteret her. Dette betyder, at denne planet er meget vigtig for helheden i tydningen, for denne planets evner er vitale at fokusere på for at bringe balance i horoskopet.

Dermed er vi i stand til at skabe en kortfattet, men korrekt tydning af vigtige sjælsindflydelser

kan sagtens anvendes her, men vi kan gå dybere, for hvad er 'mening'? Mening er kort fortalt sjælens kalden, og jo mere vi udnytter hele vores potentiale, jo stærkere opleves denne følelse af mening. Med andre ord handler Jordpunktet om følelsen af at bruge sig selv og af at udvikle sig som menneske. Jordpunktet er derfor esoterisk set det primære udviklingspunkt i horoskopet. Hvilket faktisk ikke er så sært, da udvikling jo er hele formålet med, at vi overhovedet er i inkarnation her på planeten.

Jordpunktet ligger i 5. hus, så den primære udvikling ligger derfor i 5.hus, som i dette tilfælde handler om undervisning, 'børn' (i alle aldre) og om kreativitet. Hvilket er ganske korrekt. Jordpunktet ligger desuden i Skyttens tegn, der atter handler om undervisning, baseret på egen erfaring eller eget eksempel. Dertil føjes et element af at stile højt og sætte sig store mål. Også korrekt.

Sjette stråle handler her om at være *dedikeret* og til stede, for det er herigennem, at nati kan hjælpe andre til udvikling og mening i livet. Bemærk, at den esoteriske tyding ikke hand-

ler om at få noget, men om at BIDRAGE med noget. Herudfra kunne vi på vanlig vis forfølge aspekterne til Jordpunktet. Der er f.eks. trigon til Mars, dvs. nati lever af at undervise (hvilket er korrekt), og så fremdeles. Ved at få udpeget et 'ankerpunkt' i horoskopet via denne teknik, kan vi trygt fortsætte tydingen videre ud i horoskopet, ganske som vanligt.

BEGYNDENDE DOMINANS I 3.STRÅLE

Nu er der jo tolv planeter i dette horoskop med de to nye inkluderet, så derfor er halvdelen strengt taget 6 planeter og ikke de fem, der står her. Men denne 'begyndende dominans' giver en tendens til at tænke, studere og 'kloge' den lidt for meget. Denne tendens bør holdes i pænt stramme tøjler for ikke at løbe løbsk. Hvilket er korrekt.

Sådan kunne en tyding lyde. Den behøver ikke være lang for at være korrekt. Klassifikationen er som de øvrige 'porte' en start, et redskab til at komme ind til centrum af tydingen på en enkel måde. 🍏

Et esoterisk pc-program

7 RAYS er navnet på et helt nyt astrologiprogram til pc'ere. Vi står over for version 2.0, som er fra 2012 og programmet er beregnet for esoterisk arbejde. Det er tysk produceret, men findes med både tysk og engelsk tekst samt en 30 dages prøveperiode, hvorefter man kan købe det for 200 € (1500 kr). Man kan læse mere uddybende om den engelske version på <http://7rays.eu>

Det specielle ved dette program er, at man ubesværet kan skifte mellem geocentrisk og heliocentrisk visning af et givet horoskop. Illustrationen på næste side er af det samme horoskop som i forrige artikel, blot vist heliocentrisk.

DET UNIKKE ved dette program er de enkle og gode muligheder for esoterisk analyse via de esoteriske 'porte', stråleklassifikation (se skemaet nedenfor) og strålemønstre. Disse står let tilgængelige i en kolonne til højre sammen med de øvrige klassifikationer i elementer, dynamikker og polariteter. Der er dog ingen klassifikation i huse. Kolonnen kan i øvrigt foldes væk, hvis man vil have mere plads til horoskopet.

De mange variable, astrologer arbejder med, kan indstilles enkelt og tydeligt. Der er tre faner:

View, Rays og Aspects, som illustreres nedenfor. De sidder alle i en kolonne til venstre for horoskoptegningen, men kan foldes væk, hvis man ønsker det (via det lille sære symbol i øverste højre hjørne).

View-fanen

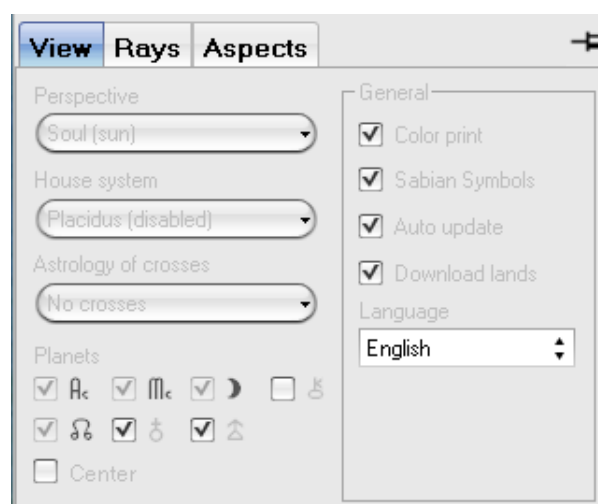
INDTASTNINGEN af data er i et 'kartoteks-kort' som i så mange andre programmer. Man skal dog lige huske, at datoformatet er måned-dag-år og ikke den danske dag-måned-år. Ellers vil man få nogle interessante, men forkerte horoskoper.

HOROSKOPVISNINGEN er som nævnt enten geocentrisk eller heliocentrisk og som noget ganske specielt kan man også vælge Vulcanocentrisk, dvs med Vulcan i midten af horoskopet, der betegnes som en åndelig mulighed.

DESUDEN kan man med flueben til- eller fra vælge forskellige horoskopelementer og visningsmuligheder efter smag og behag.

Rays-fanen

STRÅLER er et særligt vindue, hvor man kan vælge personligheds og sjælsstråler (meget diskutabel muligheder). Desuden er der en

genistreg, hvor de syv stråletriangler vises som transparente, farvede trekanter på horoskoptegningen. Dermed kan det tydeligt illustreres for både en selv og en klient, hvor fuldbyrdede strålemønstre viser sig i et givet horoskop. Grafisk og metodisk en meget tilfredsstillende løsning.

I eksemplet her på siden findes et femtestråle mønster, som fuldendes med Ceres i 15° vandbærer. Mønstrer vises tydeligt, men samtidig illustreres ulempen ved, at hverken Ceres eller Eris vises. Disse to nye dværgplaneter fra 2006 viser sig på mange måder vigtige at have med i tydningerne i dag.

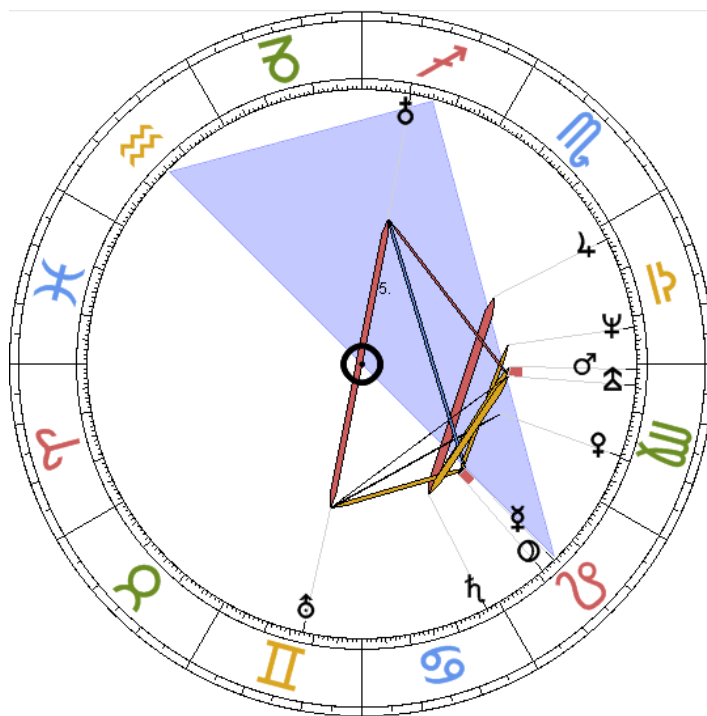
Aspects-fanen

ASPEKTER kan valgfrit få indstillet deres orbis på en enkel og effektiv måde. Endda kan man definere sine egne specielle aspekter med både gradtal og orbis, om man ønsker dét. Grafisk kan aspekterne slås til og fra og aspektstregernes tykkelse kan følge aspektets nøjagtighed, om man ønsker dette. Alt virker gennemtænkt og enkelt.

Specialiteter

Der er et antal specielle lækkerier ved programmet ud over de allerede nævnte. Det handler om et lille vindue over stråleklassifikationen. Her vises alle data, aspekter osv. for en given planet, hvis man peger på den med markøren. Desuden kan man få et lille pop-up vindue, der giver betydningen af det Sabiske symbol for den grad en given planet står i.

Horoskopet vises i midtervinduet med en nydelig og frem for alt tydelig grafik. Der er

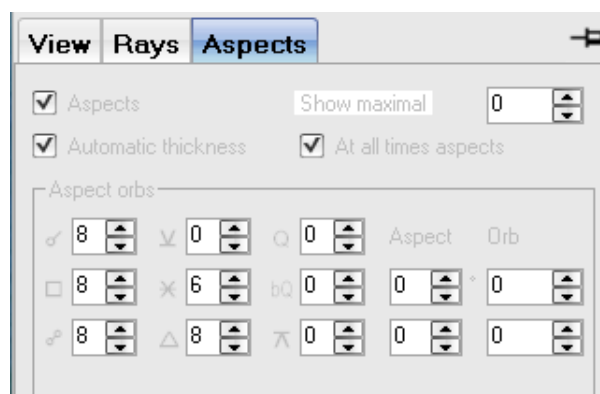
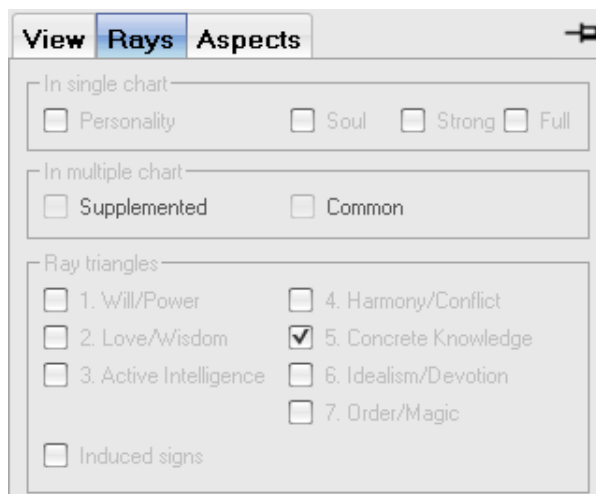

desuden øverst i dette vindue en fane med tydningsstekster.

Tydningerne er dels en række introduktioner til esoterisk astrologi, desuden stråletydninger for det givne horoskop. Dertil en gennemgang af de sabiske symboler, både generelt for alle symbolerne og specielt for det givne horoskop. Dejligt, at denne tydningsmulighed så let kan vælges både til og fra.

Vurdering

Alt i alt er 7rays et fascinerende program for alle, der arbejder med esoterisk horoskoptydning. Den dag, udvikleren Benjamin Schiller får Ceres og Eris med, bliver det svært at sætte en finger på noget alvorligt, en esoterisk astrolog ville savne i praksis. 🍏

Heliocentrisk astrologi

Kuglen i midten af tegningen på næste side er vores solsystem med stjernen, vi kalder Solen, helt inde i midten, med sine planeter uden om. Dernæst ses Kuiperbæltet, både det samlede og det spredte, hvor alle de nye planeter opdages, afsluttende med Oortskyen med alle kometerne. Vældigt og stort, men afgrænset, og det er vores hjemsted her midtvejs ude i vores galakse, som vi kalder Mælkevejen.

Galaxen består anslået af 200 milliarder af solsystemer (stjerner) som vores. Vores stjerne er placeret i et kosmisk nærmiljø, bestående af samtlige de stjerner, vi her fra Jorden kan se med det blotte øje. De rummes allesammen i en kosmisk kugle med en diameter på ca. 1.000 lysår. Her findes alle 88 stjernebilleder, herunder de tolv, vi siden oldtiden har kaldt Dyrekredsen.

Solen i centrum

Sådan ser virkeligheden ud, set i et lidt større perspektiv, end vi som astrologer er vant til. Vi er beboere af et solsystem med stjernen Solen (Helios) som centrum, beliggende i et kosmisk nærmiljø med en række stjernebilleder (konstellationer) uden om os.

En tegning af denne astronomiske situation kaldes et heliocentrisk horoskop. Til forskel fra det geocentriske horoskop med Jorden i centrum, som vi er vant til at arbejde med. Den nye tegning vil indeholde en del forandringer. Der vil være tydnings-elementer, der forsvinder og nye, der dukker op i denne vores næste grænseegn at udforske astrologisk. Man kan sige at det heliocentriske horoskop er en konsekvens af vores stadigt voksende virkelighed i disse år. En vækst, der kræver større overblik og dermed større bevidsthed af os som astrologer.

De vigtigste forandringer kan helt konkret iagttages i horoskopet i forrige artikel. De kan opregnes som følger:

FORSVINDER

- Solen (står i midten nu)
- Månen (lokalt fænomen for Jorden)
- Måneknuderne (forsvinder med Månen)
- Akserne (Jord-Sol relation)
- Husene (jordisk fænomen)

KOMMER TIL

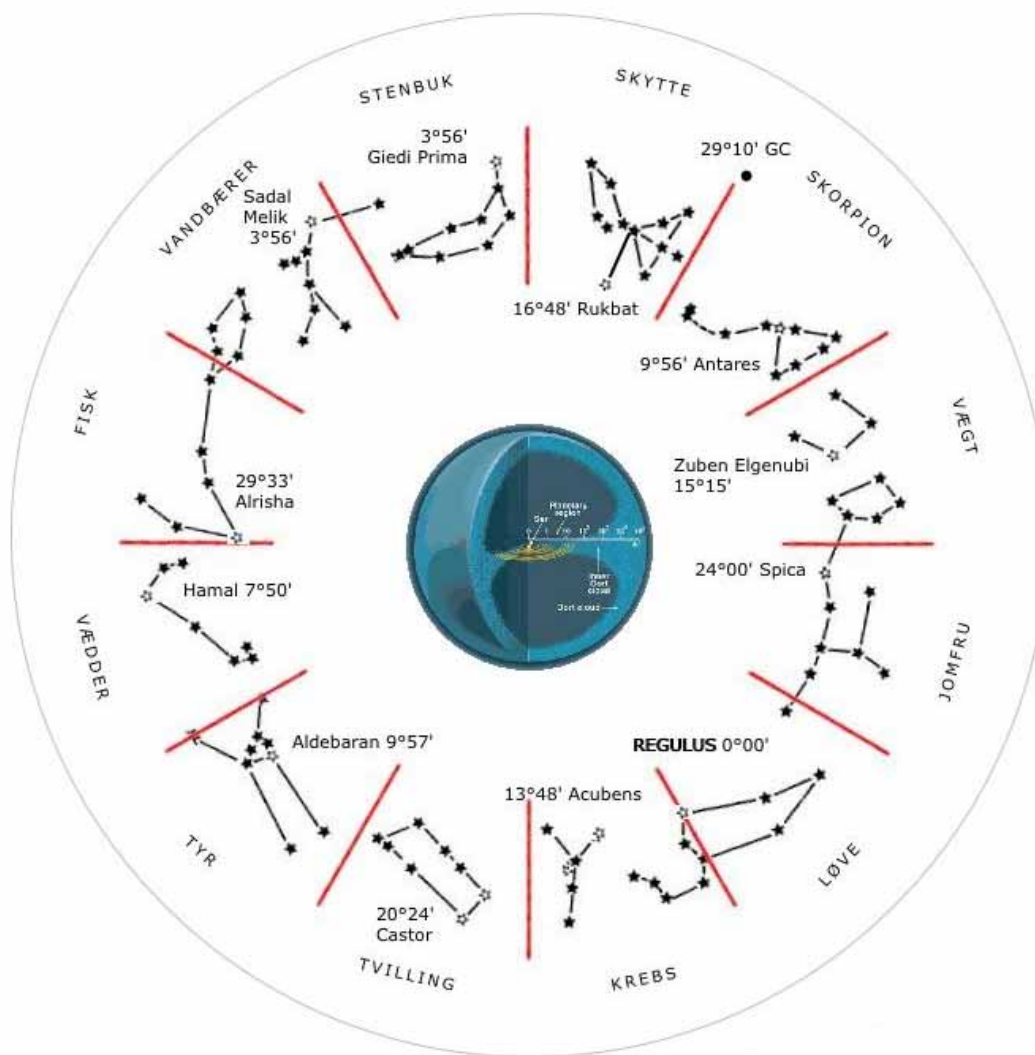
- Jorden (er ikke i midten længere)
- Små planeter kan stå overalt nu

Der kunne opregnes flere småting, som ændres, men allerede dette vil fortælle os astrologer, at vi står i en ny situation, som det hedder i Folketinget. Det heliocentriske horoskop fortæller om en anden virkelighed end det almindelige geocentriske gør. Man kan hævde, at vi nu kan arbejde med tre dimensioner af virkelighed:

1. Hverdagen (husene)
2. Personlige evner (geocentrisk)
3. Den åndelige vej (heliocentrisk)

Siderisk zodiak

Den helt store forandring opstår, når vi spørger os selv, hvilken zodiak der vil være den rigtige at anvende i en heliocentrisk astrologi. Det er indlysende, at de øvrige stjerner i vores kosmiske nærmiljø ikke passer med vores (tropiske) zodiak længere. Forårspunktets præcession flytter hele vores dyrekreds væk fra den oprindelige overensstemmelse med én grad for hver 72 år, der går. Den position af dyrekredsen, hvor den oprindeligt stemte overens med stjernebil-

lederne (konstellationerne) kaldes den sideriske zodiak. Forskellen mellem denne sideriske og vores tropiske zodiaker har vi ikke noget ord for, så vi låner et fra sanskrit, hvor forskellen hedder *ayanamsa*. Det viser sig imidlertid, at der har indsneget sig mange forskellige opfattelser af denne *ayanamsa*s størrelse og dermed den oprindelige sideriske zodiaks nøjagtige placering.

Rent logisk må den sideriske zodiak være forankret i en stjerne, en ankerstjerne. Der er tre muligheder: Stjernen Spica, akse Aldebaran-Antares eller Regulus. Den hævdvundne, men omdiskuterede, *ayanamsa* i dag blev indført i 1956 af astronomen N. C. Lahiri og har Spica som ankerstjerne. Den ældste, vi kender, stammer fra oldtidens Hipparchos med Regulus som ankerstjerne.

Der ligger en vigtig diskussion heraf, før vi kan anvende den rigtige zodiak til heliocentrisk brug. En langvarig diskussion på Facebooksiden

for Astrologisk Selskab førte i Julen 2012 til den foreløbige konklusion, at Hipparchos-*ayanamsa*en er at foretrække som den mest logiske. Den er illustreret på tegningen herover, hvor man kan se de tolv zodiakale konstellationer og deres sammenfald med tolv lige store opdelinger med udgangspunkt i ankerstjernen Regulus.

Logisk tydning

Der vil være andre diskussioner, som må gennemføres, før vi har en logisk basis for en heliocentrisk tydning. Denne vil handle om lysbevidsthed og om bevidstgørelse af os selv som 'solengle', dvs. udødelige væsner, der har solsystemet som bolig.

Hvilket i sidste ende handler om svaret på spørgsmålet: Hvad er vores opgaver her på planeten Jorden? Måske som en treklang af lokal, global ... og nu solar bevidsthed om vores liv her i solsystemet. 🍏

Regulus og tidsaldrene – *den babyloniske zodiak*

VANDBÆRERENS tidsalder, og hvornår den begynder, har været genstand for megen diskussion. Her er endnu et bidrag, baseret på en længere debat i juledagene 2012, hvor Astrologisk Selskabs debatside på Facebook lagde 'lokaler' til. Med tak til de deltagende parter, navnlig *Skye Løfvander* og *Annemette Pedersen*, gives her min udgave af konklusionen.

Definition af tidsalder

Helt afgørende for forståelsen af tidsaldrene er opgøret med en populær myte. Den fortæller, at stjernetegnene i vores almindelige zodiak skal stemme overens med stjernebillederne med samme navne. Hvad de naturligvis ikke gør. Man kan ikke gå direkte fra vores (tropiske) zodiak til konstellationerne på himlen. Det er nødvendigt at inddrage en tredje faktor, den såkaldt sideriske zodiak.

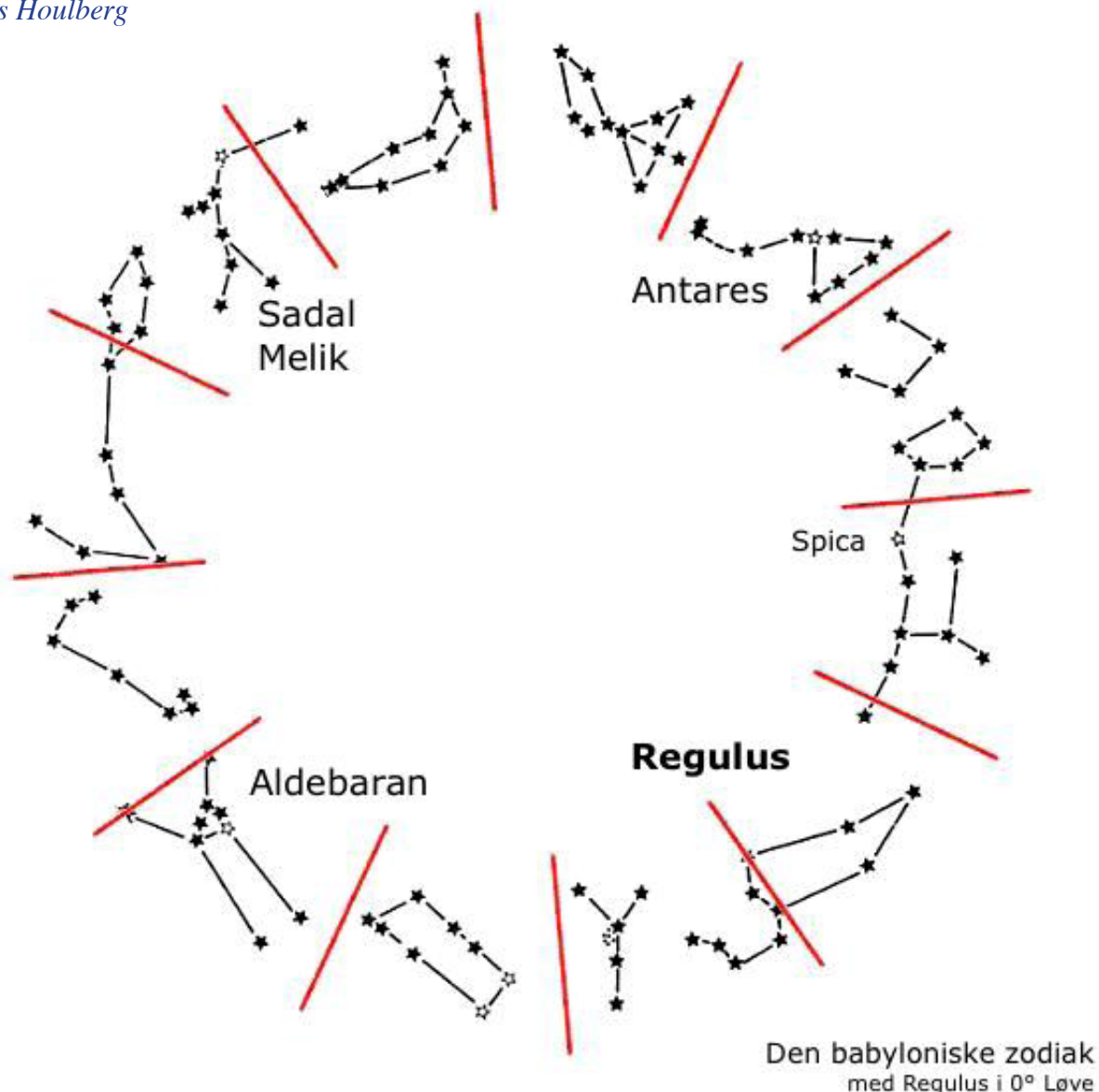
Den sideriske zodiak ligger fast forankret i relation til en eller flere fixstjerner. Vores tropiske zodiak følger derimod årstidernes gang, hvilket

binder den til forårsjævnøg, som langsomt flytter sig i forhold til den sideriske. Det er denne forskydning (*ayanamsa*) mellem de to dyrekredse, der definerer de astrologiske tidsaldre. Denne sammenhæng må ligge helt fast ved en meningsfuld diskussion af, hvordan vi definerer tidsaldrene.

Umiddelbart skulle vi dermed være på sikker grund, men det er faktisk først her problemerne begynder. Vores vestlige (tropiske) zodiak er veldefineret og kan aflæses ganske præcist med 0° Vædder ved forårsjævnøg, 0° Vægt ved efterårsjævnøg. Sommersolhverv er 0° Krebs og vintersolhverv er 0° Stenbuk. Klart og enkelt.

Definition af siderisk

Ganske anderledes forholder det sig med den sideriske dyrekreds, der anvendes i Indien. Vi har ofte fået at høre, at den ligger helt fast i forhold til stjernerne, men det er en sandhed med store modifikationer. For realiteterne er, at denne fastlæggelse i forhold til himlens stjerner sejler en del. Dermed er *ayanamsa*, forskydningen mellem de to dyrekredse, ikke en fast størrelse,

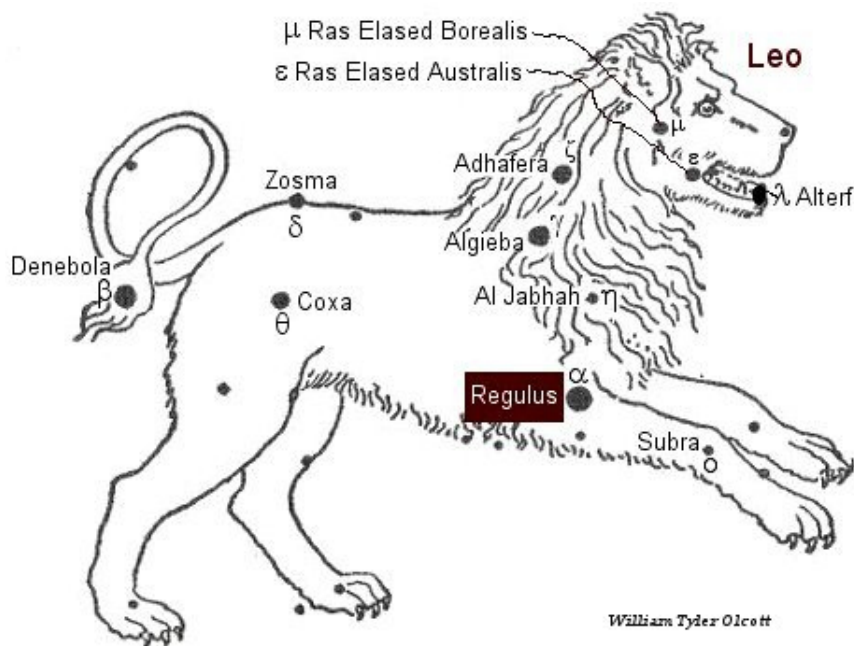

men har den første snes forskellige værdier. Hvilket man kan overbevise sig om ved at gå ind på Swiss Ephemeris' hjemmeside *astro.com*, hvor de for at kunne lave deres beregningsprogrammer har været nødt til at gennemføre en længere diskussion af netop ayanamsaen. Så dette var for mig den første overraskelse.

Den vedtagne ayanamsa for den indiske dyrekreds bliver kaldt lahiri-ayanamsa, opkaldt efter en 20. århundredes astronom og astrolog, *Nirmal Chandra Lahiri*. Det viser sig, at denne ayanamsa blev vedtaget af den indiske regering i 1956 i forbindelse med en stor kalenderreform (Rashtriya Panchang). Det skete på anbefaling af N. C. Lahiri, der sad i reform-kommissionen. Han læner sig for sin del op ad historikeren *San-kara Balakrishna Dikshita* (1853-98) og herefter

går sporet koldt. Lahiri-ayanamsaen er altså en relativt ny opfindelse med kun godt et halvt århundrede på bagen.

Problemet med denne ayanamsa er, at den baserer sig på en siderisk zodiak med 0° Vægt i konjunktion med stjernen Spica (se tegning), hvilket er i modstrid med de ældre indiske udgaver af den sideriske zodiak. Derfor har indiske astrologer lige siden 1956 været uenige om, hvilken ayanamsa, der er den rigtige at anvende. Ligeledes ændredes udgangspunktet for ayanamsaen i 1956 til at blive beregnet ud fra den vestlige (tropiske) zodiak, fordi den er så veldefineret. Det er altså ikke længere en fixstjerne, der er fundament for definitionen af den indiske (sideriske) zodiak; det er den vestlige zodiak.

Den klassisk indiske ayanamsa havde stjernen Spica placeret i 29° Jomfru. At placere 0° Vægt dér som ankerpunkt er selvfølgelig enkelt og smukt. Det er blot ikke rigtigt, så første konklusion vi nåede frem til var at forkaste lahiri-ayanamsaen og løsrive den sideriske zodiak fra fixstjernen Spica.

Definition af ankerpunkt

Det blev nu nødvendigt at gå tilbage til det fælles udgangspunkt for både den indiske og den vestlige zodiak. Dette ligger i det gamle Babylon og Persien på et eller andet tidspunkt i det første årtusinde før vor tidsregning. Opgaven var nu at finde et ankerpunkt, dvs. en klar definition på, hvordan den sideriske dyrekreds fastlægges. Dermed kunne vi fastslå, hvornår de to dyrekredse (den tropiske og den sideriske) stemte overens.

Den amerikanske astrolog *Cyril Fagan* og historikeren *Bartel van der Waerden* har peget på, at det på denne tid var det de fire persiske kongestjerner, der definerede den sideriske zodiak. Dette lød betydeligt rigtigere end at bruge Spica, der ikke tilhører disse fire, og som derfor ikke har samme vægt, hverken astronomisk eller mytologisk.

Dermed flyttedes opmærksomheden til kongestjernernes store stjerne Kors i de faste tegn. Dette kors udgøres dels af akse *Aldebaran* i Tyr og *Antares* i Skorpion, der ligger præcis over for hinanden i dyrekredsen. Dels den anden akse, som udgøres af *Regulus* i Løven og *Fomalhaut* som den fjerde. Her løb vi ind i et problem. Det

Fixed star: REGULUS Cor Leonis	
Constellation: Alpha (α) Leo	
Longitude 1900: 28LEO26	Longitude 2000: 29LEO50
Declination 1900: +12.27'	Declination 2000: +11.58'
Right ascension: 10h 08m	Latitude: +00.27'
Spectral class: B7	Magnitude: 1.35

viste sig, at stjernen Fomalhaut ('fiskens mund') ikke hører til Vandbæreren, men til et selvstændigt stjernebillede, Piscis Australis.

Fomalhaut blev fejlagtigt identificeret som den fjerde 'kongestjerne' af den franske astronom *Camille Flammarion* i 1800-tallet. En fejltagelse, der er blevet hængende. Dels fordi Fomalhaut er stærkt lysende. Dels måske også fordi den store franske astrolog, *Charles Nicoullaud* (1854-1925), antog navnet Fomalhaut som sit pseudonym. Den danske historiker og astrolog *Ove von Spæth* har gjort opmærksom på denne fejlslutning og peger i stedet på den vigtigste stjerne i stjernebilledet Vandbæreren (Alfa Aquarii), som hedder *Sadal Malik* ('kongens held'), som den fjerde kongestjerne.

Hvis ankerpunktet flyttes væk fra Spica, hvor fyttes det da hen? Flere astrologer og historikere har peget på akse *Aldebaran*-*Antares* og at den skulle ligge præcis midt i tegnene Tyr-Skorpion, altså i 15° i hvert tegn. Her udfra kunne himlen ganske enkelt deles i tolv lige store stykker og en siderisk dyrekreds blive etableret. Det vil sige, at man når frem til den kreds af stjernebil-

leder langs ekliptika, som babylonerne opdelte i tolv lige store sektioner. Disse sektioner blev navngivet efter de stjernebilleder der (stort set) var rummet i hver af de tolv himmelafsnit.

Hipparchos

Denne definition af den sideriske dyrekreds lå ganske nær den gamle indiske og giver en overensstemmelse med den tropiske omkring år 300 efter vor tidsregning. Det var omkring Romerrigets splittelse og dannelsen af det byzantinske rige. Hvilket godt kunne give mening, hvis man anlagde en historisk vinkel.

Grækeren *Hipparchos* tilskrives opdagelsen af forårspunktets præcession og dermed vores tropiske zodiaks forskydning i forhold til stjernehimlen. Han anlagde imidlertid et 'nulpunkt', der lå ca. 130 år FØR vor tidsregning. Det giver en afvigelse på godt 400 år ved udregning af tidsaldrene. Det kan naturligvis ikke accepteres, så de kan ikke være rigtige begge to.

En besynderlig ting, der her har undret flere astronomer, er, at Hipparchos tilsyneladende lader dyrekredsens begyndelse, altså 0° Vædder, ramme lidt ved siden af en fixstjerne. Den er altså ikke direkte i konjunktion. Man kunne derfor let få den tanke, at hans udgangspunkt var et andet end at fastlægge den sideriske dyrekreds ud fra dennes 0° Vædder.

Regulus

Danske *Ove von Spæth* har ud fra tilsvarende tanker peget på den mulighed, at det er kongestjernen Regulus, der er den centrale. Selve navnet Regulus blev givet stjernen i 1400-tallet af *Nicolai Copernikus*. som Han brugte her en direkte latinsk oversættelse af det græske navn

Camille Flammarion 1842-1925

Hipparchos 190-120 BC

'Basiliskos', som *Ptolemæus* bruger i sit værk *Almagest*. Navnet betyder betyder 'lille konge'.

Denne kongeværdighed er gennemgående på alle mellemøstlige sprog. Babylonerne kaldte den for Sharru ('kongen'), inderne for Magha ('den mægtige'), perserne Magh ('den store') og så fremdeles. Alle kulturerne tillagde Regulus en ganske særlig betydning som himlens konge. Et særligt tilnavn var det græske *Kardia Leontos*, som på latin blev til Cor Leonis, hvilket på dansk oversættes til Løvehjerte.

Denne nye mulighed lød tillokkende. Ved at ændre fokus fra aksen Aldebaran-Antares til Regulus, placeret i 0° Løve, flyttede de tolv inddelinger sig de 10°, som denne stjerne ligger skævt for aksen. Ved at udføre denne ændring, falder det hele på plads, både astronomisk, astrologisk og mytologisk. Det bliver logisk, hvorfor Regulus bliver kaldt 'hersker over himlene', når den som ankerstjerne definerer den sideriske dyrekreds og dermed også ayanamsaen, der fortæller om tidsaldrene.

Dermed bliver 'nulpunktet' hvor de to zodiaker stemme overens placeret ca 130-150 f.Kr., ganske som Hipparchos har angivet det. Sandsynligvis har vi her forklaringen på, hvorfor hans 0° Vædder ikke er i nøjagtig konjunktion med nogen stjerne. Han har ganske enkelt benyttet et andet udgangspunkt, som efter al sandsynlighed er Regulus i 0° Løve.

På skemaet (forrige side) kan man se, at Regulus ligger – som i øvrigt den eneste af de store stjerner – næsten på ekliptika, kun en halv grad fra. Regulus er derfor i særlig grad knyttet til So-

lens bane. Den indgår dermed i direkte relation med planeterne, bl.a. som konjunktioner. Når Solen er i konjunktion med Regulus, så har vi en 'regulus-formørkelse'. Ganske som man kan få det med Månen og en sjælden gang med Merkur og med Venus.

Tidsaldrene

Udgangspunktet bliver dermed en babylonisk zodiak, defineret ud fra kongestjernen Regulus. Placeret i 0° Løve, definerer Regulus alle de tolv sideriske tegns begyndelse. Hele tolvdelingen vil jo udgå fra Regulus' position, idet alle tegngrænser befinder sig et antal gange 30° fra Regulus.

Regulus bliver på denne måde til selve 'nøglen til himlen', som den er blevet kaldt. Med fokus på den, kan man rent praktisk gøre sig fri af alle historiske overvejelser, når man skal bestemme overgangen til en tidsalder som eksempelvis Vandbærerens. I stedet kan man blot følge Regulus' position, som den optræder i den tropiske dyrekreds. Denne position vil samtidig definere placeringen af den sideriske zodiaks tolv tegn i forhold her til.

Vandbærerens tid

Nu har vi et 'nulpunkt', så dermed kan vi bestemme tidsaldrene ud fra ayanamsaen. Naturligvis kunne det dermed interessere os vældigt, hvornår Vandbærerens tidsalder begynder.

Vi har den nøjagtige astronomiske position for stjernen Regulus. Som det ses på omstående skema, stod Regulus 29°50' ved årtusindskiftet, dvs. ganske nær et tegnskift. Dermed har vi fået Regulus placeret i vores zodiak i vores tid og ganske nær år 2000.

Regner vi med den normale middelhastighed (ayanamsa) på 72 år pr grad, så er tegnets sidste 10' en sjettedel af en grad. En sjettedel af 72 år er 12 år, og lægges disse til år 2000, så får vi året 2012.

Med alle mulige forbehold for småfejl i bueminutter osv., så ligger tærskelen til Vandbærerens tidsalder i indeværende årti, måske endda i det meget omtalte år 2012, som vi netop er gået

ud af. Esoteriske kilder nævner årstallet 2017, og det kunne jo lige så vel være rigtigt. Forskellen er meget lille set i tidsalder-perspektiv.

Forbehold

Nu er overgangen mellem to tidsaldre jo ikke noget, der sker på en eftermiddag. Forårspunktet er 72 år om at bevæge sig en enkelt grad. Hvis vi regner med den normale overgangstid på omkring 400 år, så svarer det til +/- 3° orbis for bevægelsen af forårspunktet. Dermed ser det på en mærkelig måde ud til, at det er i vor levetid, at fremtiden begynder ... og under alle omstændigheder vil ankerstjernen Regulus de næste to tusinde år være i Jomfruens tegn. 🍏

KILDER

- Rejsende i fixstjerner, Sigvard Mahler Dam, Faaborg 2002
- Science awakening II, Bartel van der Waerden, New York 1974
- [Great Invocation Chart(?)] David Keston, Journal of Esoteric Psychology, Volume 12, No 2, pp91-95, Fall 1998-1999 publ. Seven Ray Institute
- <https://www.facebook.com/selskabet>
- <http://www.constellationsofwords.com/stars/Regulus.html>
- <http://www.thirax.dk/artikler/OveSpaeth/Ove35/index.html>
- <http://www.edkohout.com/mundane/earthday-02.html>
- <http://cds.cern.ch/record/96412/files/CERN-ARCH-PMC-06-353.pdf>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Babylonian_star_catalogues
- <http://www.snowcrest.net/sunrise/aapersian%20astrology5.htm>
- <http://www.glenn.freehomepage.com/writings/side-real/index.html>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Astrological_age
- http://en.wikipedia.org/wiki/Axial_precession#Hipparchus.27_discovery
- http://www.astro.com/swisseph/swisseph.htm#_Toc335142969
- http://www.astro.com/astrology/in_vedic2_e.htm
- <http://www.astrogeographia.org/articles/BabylonianZodiac>

Astrologikon er medlemsblad for Astrologisk Selskab – ISSN 1904-3449 – Net: www.astrologikon.dk
Copyright © 2012 Astrologisk Selskab – Eftertryk tilladt med kildeangivelse - Email: selskabet@asel.dk
Redaktionen udgøres af Selskabets bestyrelse plus de skrivende medlemmer - Ansv. red. er formanden
Udkommer ordinært i lige måneder (feb, apr, jun, aug, okt, dec) - Gratis for medlemmer. Løssalg for ikke-medlemmer på <http://www.asel.dk/products-page/astrologikon/>